

[Collet]

direkte vil forringe beskæftigelsen. Det er i allerhøjeste grad overraskende, at Socialdemokratiet stiller forslag, der direkte, klart og målbart vil forringe beskæftigelsen. Beregningerne viser, at vi ville få næsten 10.000 flere arbejdsløse, hvis Socialdemokratiets ændringsforslag til finanslovsforslaget var blevet vedtaget, hvad de heldigvis ikke blev. Det er utroligt, så langt Socialdemokratiet efterhånden fjerner sig fra sine grundholdninger. Tænk, at vi skal se Socialdemokratiet i opposition fremsætte forslag, der direkte nedlægger arbejdspladser.

Hr. Svend Auken kritiserede også i sit indlæg regeringens indsats på betalingsbalanceområdet. Også det er overraskende, for også her viser beregningerne, at de forslag, Socialdemokratiet stillede ved finanslovsforlagsbehandlingen, vil forringe betalingsbalancen. Det er simpelt hen uantagelig dobbeltmoral, at Socialdemokratiet kritiserer regeringen for betalingsbalanceudviklingen, når de selv stiller stribevis af ændringsforslag, der direkte forværrer betalingsbalancen. Det er ikke alene dobbeltmoral – det bærer præg af forvirring.

Og så skattetrykket. Jeg vil bede hr. Svend Auken bemærke én ting: regeringen opkræver i disse år ikke kun skatter til at finansiere sine egne udgifter. Regeringen opkræver også skatter til at dække de offentlige udgifter, som Socialdemokratiet købte på kredit, dengang de var i regering.

Finanslovsforslagets samlede udgifter udgør 193 mia. kr. 5 mia. kr. af disse udgifter ønskede Socialdemokratiet anvendt anderledes. Tilsyneladende er Socialdemokratiet altså enig i den altovervejende del af de foreslåede bevillinger. Dette kunne dog godt gøre én mistænksom, og der er da også en forklaring herpå, for det mest forbløffende ved Socialdemokratiets holdning ved behandlingen af finanslovsforslaget er de forslag, som Socialdemokraterne ikke har stillet.

Hvor er de forslag, der markerer det stolte socialdemokratiske program »Danmark for hele Folket«? Det havde da været nærliggende, at i hvert fald grundpillerne i det socialdemokratiske program blev markeret som ændringsforslag til finanslovsforslaget. Hvor er 35-timers arbejdsuge, betalt frihed til uddannelse, jobskabelse, ungdomsgaranti, uddannelsesløn, delefterløn og OD?

Hvor er de henne? Alle disse tunge socialdemokratiske mærkesager er altså ikke med. Hvorfor? Man kan da ikke have glemt dem. Måske er den socialdemokratiske folketingsgruppe langsomt på vej væk fra programmet »Danmark for hele folket«, eller måske er det SF, der spøger. Vi har jo hørt, at SF ikke så gerne vil lave regering på grundlag af »Danmark for hele Folket«. Det kan naturligvis være én forklaring. En anden kan være, at Socialdemokratiet er yderst bevidst om, at disse store, dyre mærkesager, hvis de kom med som ændringsforslag til finanslovsforslaget, altid bliver gennemregnet omhyggeligt i henseende til virkningerne på skattetrykket, på beskæftigelsen og på betalingsbalancen. En sådan gennemregning ville afsløre »Danmark for hele Folket« som udtryk for et økonomisk set totalt urealistisk, afgrundssøgende overbud. Derfor har Socialdemokratiet ikke taget mærkesagerne med i finanslovsforlagsbehandlingen.

Året igennem forkynder Socialdemokratiet sit program og lover befolkningen gaver og velsignelser, og så er det i virkeligheden forstemmende, når juletiden og finansloven kommer og de flotte gaver skal op af sækken, at julemanden må lede og lede nede i sækken og først efter lang tids roden kan finde et par socialdemokratiske småpakker ude i sækkens ene hjørne. Den gamle julesang »Højt fra træets grønne top« rinder i hu. I årets løb synger Socialdemokratiet højt:

»Hvad du ønsker, skal du få,«

men hen mod jul bliver omkvædet lidt mere forsigtigt:

»Julen varer længe,
koster mange penge.«

I det hele taget må vi sige, at Socialdemokratiet ikke her i Folketinget har fremlagt nogen sammenhængende politik.

Til gengæld vil jeg dog trods alt komplimentere partiet for støtte til vigtige områder af regeringens politik. Jeg tænker her på flygtningespørgsmålet, på partiets nye holdning til fængslinger og på støtten til udvidelserne inden for politiet.

Jeg skal herefter rette blikket mod det andet store oppositionsparti, det hastigt fremstormende SF. Under finanslovsforlagsbehandlingen har SF stillet fantastisk vidtgående forslag, så vidtgående, at det kniber med at tage dem alvorligt: SF vil nedlægge det samlede danske forsvar – selv hjemmeværnet